

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Fredericvs Dei Gratia Romanorum Imperator, & semper Augustus,
Hierusalem & Siciliae Rex, Dilectis principibus suis, Venerabilibus
Archiepiscopis, & Episcopis, alijsque Praelatis Ecclesiarum, Ducibus, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Ages, per quas ne perageatur compesci poterit pestis illa, Nos illas, quas felicitis recordationis Innocentius III. & Alexander III. Romani Pontifices prædecessores nostri voluerunt ad robur fidei ac dei ac salutem fidelium observari, prout ipsius Alexandri Papæ litteris perpeximus contineri, volentes, in vestris Capitularibus annotari, Vniuersitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus eas quarum tenores vobis mittimus insertos presentibus, in vestris præscribi Capitularibus singuli faciatis, nullis inde temporibus abolendas; Ciuitates vel loca quibus præstis, districtu quoque seu terras vestræ ditioni subiectas, secundum eas ab heretica feditate solite purgaturi.

Tenores autem legum ipsarum hi sunt.

FREDERICVS DEI GRATIA

Romanorum Imperator, & semper Augustus, Hierusalem & Sicilia Rex, Dilectis principibus suis, Venerabilibus Archiepiscopis, & Episcopis, alijsque Prelatis Ecclesiarum, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Potestatibus, Scultetis-Aduocatis, Iudicibus, Ministerialibus, Officialibus, & omnibus per totum imperium constitutis, presentes litteras inspecturis fidelibus suis, Gratiā suam, & omne bonum.

COMMISSI nobis cœlitus cura regiminis, & Imperialis, cui dante Domino præsidemus fastigium dignitatis, materialem quo diuini à Sacerdotio fungimur gladium aduersus hostes fidei, & in exterminium hereticę prauitatis exigunt extendendum: vt perfidie vipereos filios contra Deum & Ecclesiam insultantes, tanquam materni vteri corrosores in iudicio & iustitia persequamur, maleficos viuere non passuri, per quorum scientiam seducentem mundus inficitur, & gregi fidelium per oues morbidas grauior infligitur corruptela. Statuimus itaque sancientes, vt heretici quocunque nomine censentur, vbicumque per Imperium damnati fuerint ab Ecclesia, & seculari iudicio assignati, animaduersione debita puniantur.

Si qui vero de prædictis postquam fuerint deprehensi, territi metu mortis redire voluerint ad fidei vnitatem, iuxta canonicas sanctiones, ad agendum penitentiam, in perpetuum carcerem detundantur. Præterea, quicumque heretici reperti fuerint in ciuitatibus, oppidis, seu alijs locis Imperij, per Inquisitores ab Apostolica sede datos, & alios orthodoxę fidei zelatores: hi qui iurisdictionem ibidem habuerint, ad Inquisitorum & aliorum catholicorum virorum insinuationem, eos capere teneantur: & eos captos arctius custodire, donec per censuram Ecclesiasticam damnatos, damnabili morte perichant, qui fidei Sacramenta & vitę damnabant. Simili quoque pena plecti censemus omnes, quos ad fouendum hereticorum errorem callidus hostis suscitauit aduocatos, vel parat illicitos defensores, maxime cum facinus quos inquinat, æquat: nisi monitione præmissa destiterint, & eorum vitę duxerint consulendum. Eos præterea qui conuicti in vno loco de heresi, ad alia loca se transferunt, vt cautius possint effundere, virus hereticę prauitatis, debitam censemus subire vindictam: & super hoc per viros ab eodem errore conuersos ad fidem, nec non & per alios, qui eos de heresi conuicerunt (quod & in hoc casu concedimus licite faciendum) euidentis testimonium habeatur. Item mortis sententiam ducimus addicendos, si quos hereticorum ad iudicium tractos, in extrema vitę periculo heresim abiurantes, postmodum de falso iuramento constiterit, & fidem mentita conuinci, ac eos contingit eiusdem morbi spontaneam incurtere recidiam, vt sibi damnabilis iniquitas sit mentita, & penam debitam mendacium non euadat.

Omne in super proclamationis & appellationis beneficium ab hereticis, receptatoribus, & fautoribus eorumdem, penitus amouemus, volentes vt de finibus Imperij, in quibus semper debet existere fida fides, hereticę labis gemina modis omnibus deleantur.

Ceterum quia quanto maiora diuini nutu in serationis accepimus, & altiore locum præfilijs hominum obtinemus, tanto deuotiora debemus obsequia gratitudinis conferenti, si quando in nostri nominis contemptores nostri culminis excederit auctoritas: si reos legē maiestatis, in personis eorum & liberorum suorum exheredatione damnamus, multo fortius iustissimę contra Dei blasphematores nominis, & catholicę fidei detractores prouocamur: eorumdem hereticorum, receptatorum, fautorum, & aduocatorum suorum heredes, & posteros, vsque ad secundam progeniem, beneficiis cunctis temporalibus, publicis officiis, & honoribus, Imperiali auctoritate priuantes: vt in paterni memoria criminis continuo merore tabescant: vere scientes, quod Deus zelosus est peccata patrum in filios potenter vlciscens. Nec quidem à misericordie finibus duximus extendendum, vt si qui patre heresim non sequaces, latentem patrum perfidiam reuelauerint: quocunque reatus illorum animaduersione plectantur, prædictę punitioni non subiacent innocenti filio. Ad hæc, notum fieri volumus, fratres Prædicatores de ordine Prædicatorum, pro fidei negotio in partibus Imperij nostri contra hereticos deputatos: ceteros quoque qui ad hereticos iudicandos accesserint, nisi ali-

si aliqui eorum ab imperio fuerint proscripti, cundo, morando, & redeundo, sub nostri imperij specialis defensione receptos, & quos apud omnes sub ope, ac recommendatione fidelium Imperij esse volumus inoffensos: vniuersitati vestrae mandantes, quatenus quocumque, & apud quemcumque vestrum peruenerint, benignè recipiatis eosdem: & personas ab incurso hæreticorum eis insidiantium seruantes idemnes, omne consilium, ducatum, & auxilium impendatis, pro tam acceptis coram Deo negocijs exequendis. Hæreticos vero, quos & ostenderit ipsi vobis, in iurisdictione vestra singuli capientes, diligenti custodia detinendos, donec post Ecclesiasticæ damnationis iudicium, penam subeant, quam merentur: Scituri quod in executione ipsius negocij, gratum Deo & laudabile nobis obsequium conferetis, si ad expellendam de partibus nostri Imperij nouam & insolitam hæreticæ prauitatis infamiam opem, & operam, vna cum eisdem fratribus præstiteritis efficacem. Et si quis foret exinde negligens & remissus, ac etiam inutilis coram Domino, & in conspectu nostro poterit merito culpabilis apparere. Datum Paduæ xxij. Februarij xii. Indictione.

FREDERICVS DEI GRATIA ETC.

NCONSUTILEM tunicam Dei nostri disuere conantur hæretici, & vocabuli vitio seruientes, quod significationem diuisionis enuntiat, in ipsius indiuisibilis fidei unitate nituntur inducere sectionem: & oues à Petri custodia, cui pasceat à pastore bono sunt credite, segregare. Hi sunt lupi rapaces intrinsecus, eo usque mansuetudinem prætententes ouium, quousque ouile possint subintrare dominicum. Hi sunt angeli pestiferi. Hi sunt filij prauitatum, à patre nequitia, & fraudis auctore, ad animam simplices destinati. Hi colubri; qui columbas decipiunt. Hi serpentes, qui latenter videntur inserpere, & sub mellis dulcedine vitæ euomere: vt vitæ cibum ministrare se simulent, à cauda feriunt, & mortis poculum velut quoddam durissimum venenum immiscunt. Horum sectæ veteribus, vel ne in publicum prodeant, non sunt notatæ nominibus: vel (quod est forte nefandius) non contentæ vt vel ab Artio Arriani, vel à Nestore Nestoriani, aut à similibus similes nuncupentur: sed in exemplum martyrum, qui pro fide catholica martyria subierunt, Patarenos se nominant, velut expositos passioni. Huiusmodi miseri Patareni, à quibus abest sancta credulitas diuinitatis æternæ, sub vno contextu nequitia in simul tres offendunt: Deum videlicet, proximos, & seiplos. Deum, dum Dei fidem, & filium non agnoscunt. Decipiunt proximos, dum ipsis sub spe spiritualis alimonie, hæreticæ prauitatis oblectamenta ministrant. Crudelius etiam sequuntur in seiplos, dum post animarum dispendium, cor pora denique seueræ mortis illecebris, quam per agnitionem veram & veræ fidei possent euadere, vitæ prodigi, & necis improbi diu sectatores inuoluunt: & (quod est ipso dictu durissimum) superstites etiam non terrentur exemplo.

Contra tales sibi, Deo, & hominibus sic infesto, continere non possumus motus nostros, quin debita ultionis in eos gladium exeramus: tanto ipsos instantius persequentes, quanto in euidentiore delusionem fidei Christianæ, prope Roman. Ecclesiam, quæ caput Ecclesiarum omnium iudicatur, superstitionis suæ scelera latius exercere possentur. Adeo quod ab Italia finibus, præsertim à partibus Lombardiæ, in quibus pro certo perpendimus ipsorum nequitiam latius abundare; iamque usque ad regnum nostrum Siciliæ suæ perfidie tiuulos deriuarunt.

1. Manichæos.
C. de hæret.

1. penult. C. ad
leg. iul. maiest.
§. interdum. In
lit. de hæret.
quæ ab intel.
defer.

Quod acerbissimum reputantes, Statuimus in primis, vt crimen hæreseos, & damnatæ sectæ cuiuslibet, quocumque nomine censeantur sectatores, (prout veteribus legibus est indictum) inter publica crimina numerentur: immo crimine læsæ maiestatis nostræ debet ab omnibus horribilibus iudicari, quod in diuine maiestatis iniuriam noscitur attentatum, quamuis iudicij potestate, alterum alteri non excellat. Nam sicuti perduellionis crimen personas adimit damnatorum, & bona; & damnat post obitum memoriam defunctorum: sic & in prædicto crimine, quo Patareni notantur, per omnia volumus obseruari.

Et vt ipsorum nequitia, qui (quia Dominum non sequuntur) in tenebris ambulant, detegatur: nemine etiam deferente inuestigari volumus diligenter huiusmodi scelerum patratore; & per officiales nostros sicut & alios malefactores inquiri; ac Inquisitione notatos, etsi leuis superstitionis argumento tangerentur, à viris Ecclesiasticis, & prælati examinari iubemus. Per quos si inuenti fuerint à fide catholica saltem in articulo deuiare, ac per ipsos pastorali more communiti, tenebrofi diaboli relicti insidijs, noluerint agnoscere Deum lucis; sed in erroris concepta instantia perseuerent, presentis nostre legis edicto damnatos mortem pati Patarenos, aliosque hæreticos quocumque nomine censeantur, decernimus quam affectant: vt viui in conspectu hominum comburantur, flammatum commissi iudicio. Nec dolemus, quod in hoc ipsorum satisfacimus voluntati, ex quo penam solummodo, nec fructum alium consequuntur erroris. Apud nos pro talibus nemo interuenire præsumat: quod qui fecerint, in ipsum nostre indignationis aculeos non immerito conuertemus. Datum Paduæ xxij. Febr. xij. Indictione.

Impe-